دریچه

فراموشی خطر کرونا خطرناک‌ترین اتفاق است

● **شرق:** سخنگوی وزارت بهداشت از شناسایی ۹۹۱ بیمار جدید کووید۱۹ در کشور خبر داد و گفت: امروز پس از ۳۶ روز، تعداد موارد جدید یا ابتلای روزانه به کووید۱۹ در کشور، به کمتر از هزار مورد رسید. دکتر جهانپور گفت: از دیروز تا امروز هشتم اردیبهشت ۱۳۹۹ و بر اساس معیارهای قطعی تشخیصی، ۹۹۱ بیمار جدید مبتلا به کووید۱۹ در کشور شناسایی شد. بر این اساس، مجموع بیماران کووید۱۹ در کشور به ۹۱هزارو ۴۷۲ نفر رسید. جهانپور گفت: پس از ۳۶ روز، تعداد موارد جدید یا ابتلای روزانه به کووید۱۹ در کشور، به کمتر از هزار مورد رسید. وی گفت: متأسفانه در ۲۴ ساعت گذشته، ۹۶ بیمار کووید۱۹ جان خود را از دست دادند. به این ترتیب، مجموع جان‌باختگان این بیماری به پنج‌هزارو ۸۰۶ نفر رسید.به گفته جهانپور، خوشبختانه تاکنون ۷۰هزارو ۹۳۳ نفر از بیماران، بهبود یافته و ترخیص شده‌اند. سه‌هزارو ۱۱ نفر از بیماران مبتلا به کووید۱۹ در وضعیت شدید این بیماری تحت مراقبت قرار دارند. وی گفت: تاکنون ۴۳۲هزارو ۳۲۹ آزمایش تشخیص کووید۱۹ در کشور انجام شده است. جهانپور در بخش دیگری از صحبت‌های خود گفت: متأسفانه از اول اسفند تا صبح امروز، پنج‌هزارو ۱۱ نفر در کشور به دلیل مصرف الکل تقلبی دچار مسمومیت شدند و ۵۲۵ نفر از این مسمومان که به مراکز درمانی مراجعه کرده‌اند، جان خود را از دست داده‌اند. وی افزود: درحال‌حاضر ۲۲۹ نفر از این مسمومیت در بخش‌های عادی و ۴۷ نفر در بخش مراقبت‌های ویژه ICU بستری هستند؛ اما سه‌هزارو ۴۵۱ نفر ترخیص شده‌اند. ۹۵ نفر از مسمومان، نابینا و کم‌بینا شده و ۴۰۵ نفر نیز نیازمند خدمات دیالیز شده‌اند.در خبری دیگر نیز معاون بهداشت وزارت بهداشت با ابراز نگرانی از عادی‌شدن کرونا برای مردم، درعین‌حال به تعریف وضعیت سفید، قرمز و زرد کرونا در استان‌ها پرداخت و گفت: در دو هفته گذشته ۱۱۶ شهرستان بودند که کمتر از یک بیمار در روز داشتند، برخی مناطق هم میزان بیمارشان صفر بوده است، برخی مناطق هم دودهم یا سه‌دهم بیمار در روز داشته‌اند؛ البته باید توجه کرد که این شهرستان‌ها ممکن است وضعیت‌شان تغییر کند. دکتر علیرضا رئیسی درباره وضعیت بیماری کرونا در کشور گفت: اگر مردم به سمت عادی‌سازی روند و فکر کنند که ویروس ضعیف شده و فعالیتش تمام شده است و می‌توانیم دیگر مسائل بهداشتی و فاصله‌گذاری اجتماعی را رعایت نکنیم، بزرگ‌ترین معضل را برای کنترل و مدیریت بیماری ایجاد می‌کنند. نباید فراموش کنیم که خطر بیماری کووید۱۹ هنوز وجود دارد. فراموش‌کردن بیماری، خطرناک‌ترین اتفاقی است که می‌تواند رخ دهد. همچنان فاصله‌گذاری اجتماعی را جدی گرفته و پروتکل‌های بهداشتی را رعایت کنیم. رئیسی در پاسخ به سؤالی درباره تعداد مناطق سفید کرونا در کشور گفت: اگر شهرستانی باشد که در دو هفته گذشته کمتر از یک بیمار بستری در روز داشته باشد و یکی از شهرستان‌هایی باشد که آلودگی زیادی ندارد، اینها به معنی این نیست که تضمینی وجود دارد که بیماری در آن شهرستان نیست و برای همیشه سفید باقی می‌ماند. درعین‌حال باید توجه کرد که هر شهرستان ممکن است با گذشت زمان شرایطش تغییر کند. شهرستانی که در دو هفته گذشته دو یا سه بیمار داشته، ممکن است در هفته بعد ۱۰ بیمار داشته باشد. رئیسی ادامه داد: نکته دیگر این است که خیلی روی رنگ سفید و قرمز تأکید نکنید؛ زیرا برخی می‌گویند تعریف وضعیت سفید یا قرمز یا زرد چگونه است. اینها یک سطح است؛ سطح پایین، متوسط و بالا. بر اساس آخرین آمار در دو هفته گذشته، ۱۱۶ شهرستان بودند که این شرایط را داشتند و کمتر از یک بیمار در روز داشتند. بر این اساس، برخی مناطق میزان بیمارشان صفر بوده، برخی مناطق هم دودهم یا سه‌دهم بیمار در روز داشته‌اند. باید توجه کرد که این شهرستان‌ها ممکن است وضعیتشان تغییر کند.وی درباره وضعیت بازگشایی‌ها نیز گفت: درحال‌حاضر برای بازگشایی اماکن و واحدهای صنفی، مشاغلی که ریسک پایین داشتند، باز شده‌اند؛ البته با رعایت پروتکل‌ها که باید فاصله‌گذاری باشد و پروتکل‌ها رعایت شود. تنها مورد در ماه رمضان این است که برای مثال ممکن است در یک شهر تعدادی بخواهند برای نمازخواندن مراجعه کنند. ما اعلام کردیم که با پروتکل‌هایی که اعلام شده و با رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی بروند و ترجیحا در خانه وضو بگیرند، از ماسک استفاده کرده و با خودشان مهر، جانماز و... ببرند و در آن مساجد هم فعلا بحث سخنرانی و محافل قرآن‌خوانی و دعاخوانی نباید انجام دهند. این تصمیم‌گیری فعلا فقط در حوزه مساجد انجام شده است. این رنگ سفید، زرد و قرمز نوعی تقسیم‌بندی میزان بروز و شیوع بیماری در سطح شهرستان‌ها و استان‌هاست تا بتوانیم به صورت محلی، استانی و شهرستانی تصمیم بگیریم.او در پاسخ به سؤال ایسنا درباره برخی اظهارات مبنی بر وجود بیشترین مناطق سفید در مناطق جنوبی و گرمسیر کشور گفت: با توجه به شناختی که از اجداد این ویروس یعنی کروناویروس‌های دیگری مانند سارس، مرس و... داریم، این تصور وجود داشت که این ویروس به گرما حساس است؛ اما متأسفانه برای این ویروس، شواهدی مبنی بر اینکه با هوای گرم از بین برود، هنوز وجود ندارد؛ شاهدش هم این است که درحال‌حاضر در قسمت‌هایی از خوزستان، بوشهر و هرمزگان افزایش بیماری می‌بینیم. درعین‌حال ۱۱۶ شهرستانی هم که اعلام شده فقط مربوط به مناطق جنوب نیست، بلکه مربوط به ۲۴ استان است و در ۲۴ استان کشور مناطق سفید یا کمتر آلوده وجود دارد.

عباس عبدی در گفت‌وگو با «شرق» از موانع و چشم اندازهای رسانه گفت

حیات رسانه در گرو آزادی بیان

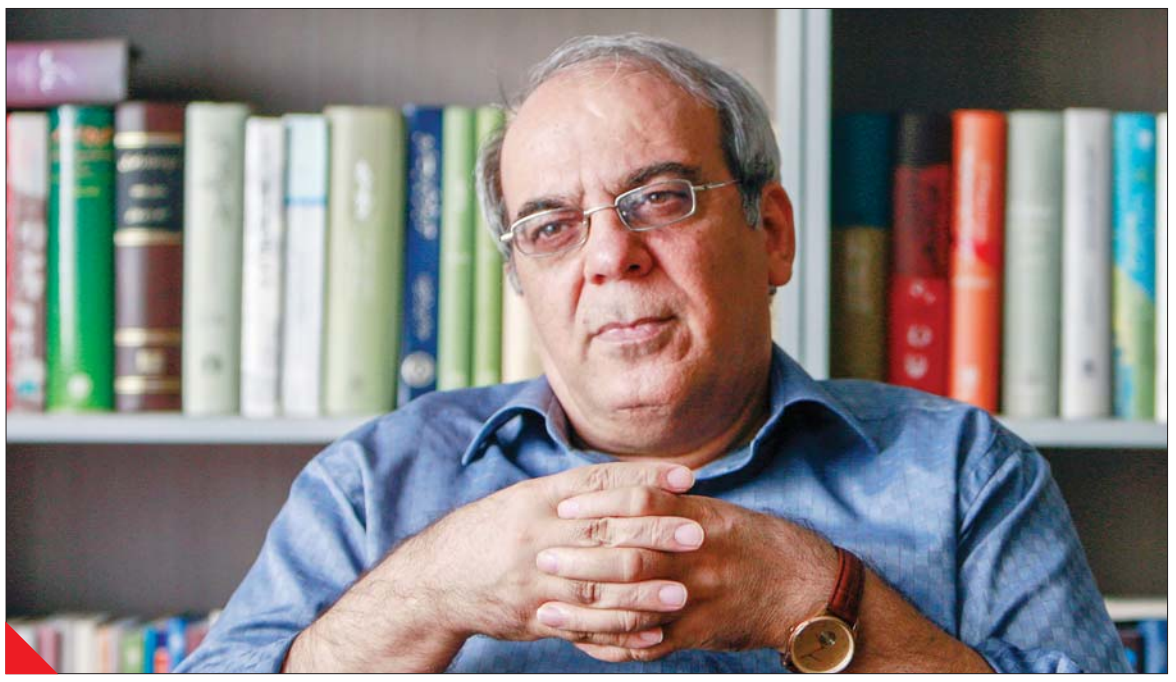

عکس: مهدی حسنی

شهرزاد همتی: در روزهای فاصله‌گذاری اجتماعی به دلیل اپیدمی کرونا، روزنامه‌ها از انتشار کاغذی منع شدند. این مسئله دوباره ایجاد رسانه آنلاین و میل‌کردن رسانه‌ها در ایران به‌سمت مدرن‌شدن را یادآوری کرد. بحران کم‌شدن مخاطب رسانه‌های مکتوب و همچنین عدم انتشار روزنامه‌ها، رسانه‌های مکتوب را با مشکلات پیچیده مالی روبه‌رو کرد. برای همین بخشی از روزنامه‌ها به‌جای دست‌روی‌دست‌گذاشتن، تلاش کردند در فضای آنلاین قد علم کنند. با عباس عبدی، روزنامه‌نگار پیش‌کسوت و رئیس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران، درباره حیات رسانه مکتوب در ایران و ویژگی‌های رسانه مدرن و ملزومات و زیرساخت‌هایی که برای این کار مهم است، گفت‌وگویی کردیم که در ادامه می‌خوانید.

در سال‌های اخیر اقبال نسبت به مطبوعات در ایران کاهش یافته است. نقص‌های رسانه در ایران در دوران کرونا بیشتر به چشم آمد و تعطیلی اجباری روزنامه‌ها توانست آنها را با بحران روبه‌رو کند. به صورت کلی دلایل این اقبال کم را در چه می‌دانید؟

بشر سلسله نیازهایی دارد که مهم‌ترین آن نیاز غذا و امنیت است. در ادامه نیاز به پوشاک و مسکن احساس می‌شود و کم‌کم که جلوتر برویم، به نیازهایی از قبیل عشق، محبت، احترام، خودشکوفایی و تأمین اوقات فراغت می‌رسیم. عده‌ای هم در جامعه مشغول تأمین و عرضه این نیازها می‌شوند؛ کشاورز برای ما مواد غذایی تولید می‌کند و معمار ساختمان می‌سازد. ما نمی‌توانیم به‌تنهایی تأمین امنیت کنیم و امنیت کالایی عمومی تلقی می‌شود؛ در نتیجه دولت و پلیس وظیفه تأمین امنیت را بر عهده می‌گیرند. پس هر نیازی تأمین‌کننده‌ای دارد. یکی از نیازهای جامعه امروز، اطلاع‌رسانی و نیاز رسانه‌ای است؛ بنابراین عده‌ای نیز باید متولی تأمین نیاز رسانه‌ای شوند. چرا این نیاز وجود دارد؟ برای اینکه زندگی در جهان امروز مانند ۲۰۰ سال پیش نیست که فرد با اطلاعات اولیه‌ای که از پدر و مادر خود می‌گیرد، زندگی را پیش ببرد یا حکومتی بتواند بدون توجه به خواست مردم حکومت کند. جامعه امروز جامعه‌ای مدرن است که بر اساس مشارکت مردم شکل می‌گیرد و مردم برای این مشارکت نیاز به اطلاعات، دانش، آگاهی و.. دارند؛ بنابراین نیاز آگاهی و اطلاع‌رسانی باید تأمین شود. اگر جنسی که به مردم عرضه می‌شود تقلبی باشد و نیاز آنها را تأمین نکند، دیگر کسی خریدارش نخواهد بود. فرض کنید کشاورزی گندم آلوده تولید کند، کسی خریدار کالای او نمی‌شود؛ در نتیجه تقاضای او کم می‌شود. مشکل رسانه در ایران این است که تنها اسم رسانه را با خود دارد، اما تولیداتش تولیداتی نیست که تأمین‌کننده نیاز مردم باشد. قبل از شکل‌گیری فضای مجازی و استفاده همگانی از ماهواره، تنها راه دسترسی به اطلاعات، همین رسانه‌های محدود و رسمی بود و به قول مرحوم توفیق «آش کشک خاله...» بود، تنها صداوسیما را داشتیم و مطبوعات داخلی هم سعی می‌کردند کم‌وبیش چیزهایی بنویسند و مردم هم مجبور به دیدن و خریدن آنها بودند. شما اگر در معرض مرگ از گرسنگی باشید، سراغ فروشنده مواد کشاورزی آلوده هم می‌روید. در مورد رسانه هم همین‌طور عمل کردیم؛ از رسانه ناسالم استفاده کردیم. اما واقعیت این است که با آمدن فضای مجازی و محدودیت مطبوعات در سال ۷۹، مردم کم‌کم به سمت ماهواره و فضای مجازی میل کردند. اتفاقا کسانی هم به سمت این فضاهای جدید سوق پیدا کردند که بیشتر نیازمند اطلاعات بودند؛ شهرنشین‌ها، باسوادها و مردم طبقه متوسط که بیشتر نیازمند اطلاعات و آگاهی هستند. در واقع قالب و شکل این رسانه‌ها، مسئله فرعی است؛ اینکه دیجیتالی باشند یا کاغذی بحث دیگری است. واقعیت این است که رسانه‌های رسمی ایران، جذابیت کافی برای اینکه نیازهای مردم را تأمین کنند، ندارند و به همین دلیل با اقبال ضعیفی مواجه شدند.

میل‌کردن به سوی روزنامه‌نگاری مدرن و آنلاین در ایران با سرعت کمی در حال شکل‌گیری است؛ فکر می‌کنید تغییر رسانه‌ها به آنلاین‌شدن و ایجاد تلویزیون‌های خبری و پادکست در ایران با توجه به اعتماد کم مردم به رسانه امکان‌پذیر است؟

اگر به پاسخ قبل توجه شود، توضیح دادم هنگامی که ما نیازی داشته باشیم، حتما عده‌ای وجود دارند که آن را تولید کنند. فضای مجازی، اینترنت و ماهواره این امکان را فراهم کرده که عده‌ای تولید کنند و به دست مردم برسانند؛ اما متأسفانه این وسط دوغ و دوش‌آب هم قاطی می‌شود. مشکلی که اکنون جامعه ایران با آن مواجه است، ناشی از ساختار رسانه‌ای داخلی است که ساختاری ضعیف و ناکارآمد دارد و به خاطر آن مردم به سوی رسانه‌های دیگر رغبت پیدا کرده‌اند؛ اما به نظر می‌رسد رسانه داخلی هم کم‌کم در حال تطبیق پیداکردن با وضع جدید است؛ چون چاره‌ای غیر از این ندارد؛ بنابراین به سمت تلویزیون خبری و برنامه لایو (زنده) می‌رویم و من خودم تاکنون در چند برنامه شرکت کرده‌ام. به سمت پادکست می‌رویم که می‌تواند یک برنامه رادیویی بسیار جالب باشد، به سمت کانال‌ها می‌رویم که می‌توانند نقش تلویزیون و روزنامه را داشته باشند و طبیعی است این مسیر نسبت به دو سال قبل خیلی پیشرفت کرده است و احتمالا در آینده نزدیک باز هم پیشرفت می‌کند.

پتانسیل رسانه‌های آنلاین ایرانی را چطور ارزیابی می‌کنید؟

شاید بهتر باشد بپرسید پتانسیل رسانه‌ای در ایران چگونه است؟ پتانسیل رسانه‌ای در ایران بسیار بالاست؛ چون مردم به آن نیاز دارند. بااین‌حال، در بخش آنلاین، چون کار می‌تواند راحت‌تر و ارزان‌تر تمام شود و سرعتش بیشتر است، این پتانسیل را می‌شود در فضای آنلاین پاسخ داد نه در فضای کاغذی و مکتوب.

فاصله روزنامه‌نگاری مدرن ایران با جهان را تا چه حد می‌دانید؟

درست نیست که این فاصله را بسنجیم. چون ما رسانه مدرنی نداشتیم که به واسطه‌اش بدانیم روزنامه‌نگاران ما چگونه عمل می‌کنند. اجازه دهید مثالی بزنم؛ نویسنده گزارش تحقیقی در ایران کم داریم، اما در جهان زیاد هستند و بخش عمده‌ای از جایزه‌های جهانی به نویسندگان گزارش تحقیقی تعلق می‌گیرد. آیا این به آن معناست که روزنامه‌نگاران ایرانی ضعیف‌تر هستند؟ نه! آنها فرصت این کار را ندارند؛ امکان نوشتنش را ندارند. مثالش همین آمار کرونا؛ ببینید چه بلبشویی وزارت بهداشت و دیگر نهادها درآوردند. خب، کسی در این زمینه اگر گزارشی بنویسد مثل بمب می‌ترکد، اما نمی‌توانند بنویسند چون برایشان خطر ایجاد می‌شود. جایی آن را چاپ نمی‌کند و اگر در فضای مجازی هم منتشر کنند، عوارض خاص خود را دارد، برای چاپ به خارج از کشور بفرستند برچسب‌های فراوانی می‌خورند. برای همین آنها فرصتش را نداشتند که بخواهند به اعتبار و تخصص‌شان بیفزایند. این دو وضع قابل قیاس نیست.

خصوصیات یک رسانه مدرن چیست؟

وقتی ما از رسانه صحبت می‌کنیم، باید میان محتوا و شکل آن تمایز قائل شویم. به لحاظ محتوا رسانه مدرن رسانه‌ای است که نیازهای مردم را تأمین می‌کند، قانونمند است و تخصصی. رسانه مدرن را نمی‌شود کسی مدیریت کند که با اصول ارتباطی مدرن آشنایی ندارد. کانالی بزند و تولیدات خبری تهیه کند، فیلم بگیرد، بنویسد، منتشر کند و... این قابل قبول نیست. این رسانه باید تخصصی و مبتنی بر نیازهای عام مردم باشد و همچنین دارای ساختار حقوقی و رسمی و مسئولیت‌پذیر باشد. وجه دیگر مدرن‌بودن به تکنولوژی بر می‌گردد. رسانه مدرن نمی‌تواند خبری را امروز تهیه کند و هفته دیگر به دست من برساند. رسانه مدرن سرعتش بالاست، دوطرفه شده، کیفیتش بالاست و می‌تواند پس‌زمینه خبر را در اختیار ما بگذارد. وقتی امروز خبری می‌خوانیم دیگر لازم نیست دنبال عقبه و تاریخچه‌اش باشیم. در خبر چند لینک می‌گذارند و... اما این کار را در روزنامه نمی‌شود انجام داد. رسانه مدرن امروز چند رسانه‌ای است با ویژگی‌های دسترسی خوب و سریع و ارزان. شکل دیگر این رسانه قالب معمول روزنامه‌نگاری است. قالب روزنامه‌نگاری اهمیت بالایی دارد. ما نمی‌توانیم تولیدات رسانه‌ای را فارغ از قالب‌های مدرن روزنامه‌نگاری منتشر کنیم چون کیفیتش را از دست می‌دهد.

تعطیلی چاپ کاغذی روزنامه در ایران به دلیل اپیدمی کرونا مخالفان و موافقان زیادی داشت. شما جزء کدام دسته بودید و آیا استدلال موافقان تعطیلی را مبنی بر اینکه حیات رسانه در ایران در گرو چاپ کاغذی است، می‌پذیرید؟

فکر نمی‌کنم حیات رسانه ایران در گرو چاپ کاغذی باشد. حیات رسانه ایران در گرو آزادی بیان و حاکمیت قانون است که باید دنبال آن باشیم. اگر بتوانیم آن را تأمین کنیم، رسانه به حیاتش ادامه می‌دهد، در غیر این‌صورت با چاپ کاغذی یا دیجیتال برایش اتفاقی نمی‌افتد. البته من به اقتضای سمت صنفی خود مخالف ممنوعیت چاپ بودم، اما دلایل دیگری هم برای مخالفت داشتم. برای اینکه اصلا مسئله ساختار رسمی ایران رسانه نیست؛ هرچه رسانه کمتر باشد بهتر. شبکه‌های مجازی را هم اگر زورشان برسد تعطیل می‌کنند. ولی نمی‌شود مردم در خانه بنشینند و حتی اینترنت هم نداشته باشند. نیاز خبر مردم با دسترسی به اینترنت تأمین می‌شد. من خودم به عنوان یک شخص یادداشت‌هایم را در کانال خودم می‌نوشتم، خواننده‌هایم را داشتم و بیشتر هم شده بود. اما مشکل این بود که چون رسانه مدرن نداشتیم خبرنگارهایمان ضعیف عمل کردند. یعنی اگر می‌توانستیم از طریق خبرنگاران خوب اطلاع‌رسانی کنیم، گزارش میدانی تولید کنیم، فکر می‌کنم کم و کسری نبود. اما فراموش نکنیم روزنامه کاغذی به صورت نمادین برای ایران وجودش حائز اهمیت است و باید حفظش کرد.

آیا زیرساخت‌های روزنامه‌نگاری مدرن (اینترنت، امکانات، سطح معلومات خبرنگاران و منابع مالی) را در ایران کافی می‌دانید؟

مهم‌ترین زیرساخت رسانه مدرن آزادی بیان و حاکمیت قانون است که باید آن را داشته باشیم، اگر داشته باشیم، زیرساخت‌های دیگر در همین حدی که هست، می‌تواند تأمین نیاز کند. البته بهتربودنش هم در کیفیت مؤثر است و اگر آزادی بیان کافی باشد، زیرساخت و منابع مالی و اینترنت خوب هم خواهد آمد. درست مثل اتفاقی که در سایر کشورها افتاده است.

وزارت ارتباطات می‌گوید اگر صداوسیما فرکانس‌های بدون استفاده خود را آزاد کند، اینترنت ارزان‌تر با کیفیت و سرعت بهتر ارائه می‌شود و صداوسیما هم این فرکانس‌ها را آزاد نمی‌کند. آیا دود این چالش به چشم مردم، به‌ویژه اقشاری که شغلشان وابسته به اینترنت است، نمی‌رود؟

توسعه رسانه‌های آنلاین کلا مطلوب صداوسیما نیست، چون بقای رادیو و تلویزیون رسمی ایران مبتنی‌بر رقابت رسانه‌ای نیست، مبتنی‌بر انحصار است، درحالی‌که اگر بخواهد فرکانس‌ها را به وزارت ارتباطات بدهد، در حقیقت به چیزی کمک می‌کند که نافی وجود خودش است، این جوابش ساده است. اینکه دود چنین تصمیمی هم به چشم مردم می‌رود طبعا اهمیتی در این ماجرا ندارد، چون خود این سیاست‌های انحصاری صداوسیما به صورت کلی هم برای مردم ضرر دارد. مردم الان در حال تماشای شبکه‌های خارجی هستند و صداوسیما به‌شدت افول کرده است. این وضعیت دودش از همه اینها بیشتر است، به همین خاطر دلیل مخالفتشان بسیار واضح و قابل انتظار است. اما خب این مخالفت یک وجه سیاسی هم دارد، چون طرف مقابل را رقیب خود می‌بینند و نمی‌خواهند این امکان از دستشان خارج و به رقیب داده شود. دلیلش هم در سطح کلان این است که در ایران یک مدیریت ملی و شامل همه اجزا کمتر دیده می‌شود و هر بخش دارد مثل جزایر خودمختار عمل می‌کند.

چرا نهادهای ناظر به چالش صداوسیما و وزارت ارتباطات ورود نمی‌کنند؟

فکر نمی‌کنم نهاد ناظری بر صداوسیما وجود داشته باشد. اگر منظور شورای نظارت است، حرف این نهاد را صداوسیما اصلا جدی نمی‌گیرد. این سازمان در درون ساختاری جزیره‌ای و خودمختار است و روابط و تصمیمات و معیارهایش با همه متفاوت است.

آیا دستگاه قضا یا مجلس می‌توانند در راستای منافع مردم به ماجرا ورود کنند؟

البته فکر نکنم این ماجرا ربطی به دستگاه قضائی داشته باشد و اساسا اینکه هر موضوعی به دستگاه قضائی کشیده شود هم درست نیست. این قوه برای زمانی است که اختلاف‌نظرها پایه حقوقی داشته باشند و در نهایت یک دادگاه راجع به آن اختلاف، نظر حقوقی و فصل‌الخطاب می‌دهد. اما اینکه مجلس می‌تواند یا نه، به نظرم به لحاظ حقوقی نه‌تنها می‌تواند، بلکه وظیفه‌اش هم هست. اما به لحاظ حقیقی وضعیت مجلس طوری شده که دیگر کسی آن را جدی نمی‌گیرد. اصلا، مجلس به نوعی به لحاظ اختیارات و مواضع بلاموضوع شده است.

چرا سازمان‌های مردم‌نهاد سکوت می‌کنند و مثلا انجمن صنفی روزنامه‌نگاران تهران در راستای منافع اعضای صنف ورود نمی‌کند؟

سکوت نمی‌کنند، چون قرار نیست بلافاصله که یک اتفاقی افتاد، همه این نهادها واکنش نشان دهند. طبیعی است که بر اساس اطلاعاتی که دارند به موضوعات واکنش نشان می‌دهند. خود من به‌عنوان یک فرد و عضو انجمن صنفی هنوز درک روشنی از این ماجرا به لحاظ فنی ندارم، طبیعی هم هست، چون متخصص موضوع نیستم. به نظرم ابتدا باید نهادهای تخصصی‌تر و وزارت ارتباطات شفاف حرف بزنند و ابعاد ماجرا روشن شود که داستان به چه شکلی است، بعد روزنامه‌نگاران متناسب با منافع خودشان و جامعه در این زمینه هم فعال خواهند شد.

بحران اصلی رسانه در ایران چیست؟

رسانه مثل قابلمه‌ای است که در آن آب یا غذا می‌جوشد. قابلمه خالی به درد ما نمی‌خورد. می‌خواهیم در آن غذا بپزیم، آب خالی غذایی به ما نمی‌دهد. ما نیاز به محتوای رسانه‌ای داریم. حاکمیت قانون، شفافیت و دسترسی به اطلاعات را نیاز داریم و فقدان اینها بحران اصلی رسانه است. رسانه باید غذای مناسب نیاز ما را داشته باشد. البته این امری نسبی است و صفر و صدی نیست. اما با توجه به شرایط ایران وضعیت مطلوبی نداریم.

چه پیشنهادی برای کارهای جدید رسانه‌ها مثل (تولید ویدئوی خبری و پادکست و...) دارید؟

شخصا فکر می‌کنم پیشرفت‌های موجود به لحاظ شکلی خوب است و می‌تواند به بسط آزادی‌ها کمک کند. اتفاقات رسانه‌ای یک سال گذشته مثبت است و ویدئوهای خبری و پادکست یا گفت‌وگوهای زنده اینستاگرامی شرایط خوبی دارد و کم‌کم این امکانات به کانال‌ها هم خواهد رسید. من شخصا به آینده رسانه از این جهت خوش‌بین هستم.

به نظر شما عمر رسانه کاغذی در ایران و جهان به پایان رسیده است؟

بله. فکر می‌کنم عمر رسانه کاغذی تمام شده و به‌صرفه نیست. پول کاغذ و زینک و چاپش گران و از همه مهم‌تر نحوه استفاده و دسترسی‌اش ساده نیست. اخیرا هم نموداری دیدم که تیراژ یکی از روزنامه‌های مشهور به سمت صفر میل می‌کرد، این رسانه‌ها به سمت مجازی و آنلاین رفتند و خوب کار می‌کنند. تمام شبکه‌ها و کانال‌هایی که غیرمسئولانه و با کپی‌کاری کار می‌کنند، باید جلویشان گرفته شود و کم‌کم به سمت رسانه‌داری صحیح آنلاین برویم.

خبر

موافقت ۸۰ درصد مردم با ادامه تعطیلی مدارس و دانشگاه‌ها

● **شرق:** بر اساس نظرسنجی پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات، بیش از ۸۰ درصد مردم موافق ادامه تعطیلی مدارس و دانشگاه‌ها هستند. بنا بر اعلام روابط‌عمومی پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات، طبق نظرسنجی انجام‌شده در هفته آخر فروردین ۱۳۹۹ در سطح کشور، ۸۱.۷ درصد مردم همچنان موافق تعطیلی مدارس و دانشگاه‌ها هستند.

این نظرسنجی نشان می‌دهد ادامه خانه‌نشینی و خودقرنطینگی با نسبت ۹۱.۳ درصد، بیشترین میزان موافقت را از سوی پاسخ‌گویان برای کنترل کرونا به خود اختصاص داده است. تعطیلی کافه‌ها و رستوران‌ها (با نسبت ۸۲.۲ درصد) نیز از دیگر سیاست‌هایی است که پاسخ‌گویان آنها را برای کنترل شیوع ویروس کرونا مناسب ارزیابی کرده‌اند. شهروندان همچنین با آغاز به کار همه ادارات دولتی به صورت عادی از پایان فروردین (با فراوانی ۶۱.۱ درصد) و آغاز به کار عادی همه فعالیت‌های اقتصادی از آخر فروردین (با فراوانی ۵۷.۴ درصد) مخالف هستند.

به استناد این نظرسنجی، ۴۶.۲ درصد پاسخ‌گویان با قرنطینه‌کردن اجباری مردم در خانه‌ها توسط دولت موافق بوده‌اند. ۲۶.۵ درصد افراد نیز با خودقرنطینگی اختیاری و داوطلبانه مردم موافق هستند. ۱۵.۳ درصد افراد نیز قرنطینه‌کردن هم‌زمان شهرهای مبتلا به کرونا و مردم این شهرها در خانه را بهترین سیاست و روش کنترل کرونا می‌دانند. در نهایت ۸.۳ درصد افراد پاسخ‌گو با قرنطینه‌کردن شهرهای مبتلا به کرونا موافقند.موضوع دیگری که در این نظرسنجی مورد مطالعه قرار گرفته، رعایت دستورالعمل‌های بهداشتی است. نتایج به‌دست‌آمده حاکی از آن است که ۷۷.۵ درصد پاسخ‌گویان کاملا یا در سطح زیادی خودقرنطینگی را رعایت کرده‌اند. این در حالی است که ۶.۶ درصد افراد پاسخ‌گو به میزان کم یا اصلا پایبند به خودقرنطینگی نبوده‌اند. ۱۵.۶ درصد پاسخ‌گویان نیز تا حدودی خودقرنطینگی را اجرا کرده‌اند.درخصوص دلایل عدم رعایت خودقرنطینگی، یافته‌ها حاکی از آن است که ۵۳.۱ درصد پاسخ‌گویان، اقتضای نوع شغل را اصلی‌ترین دلیل ناتوانی رعایت خودقرنطینگی برشمرده‌اند. بعد از آن به‌ترتیب «وضعیت معیشتی و ضرورت کسب درآمد» (با فراوانی ۲۵.۶ درصد)، «عدم ضرورت خودقرنطینگی» (با فراوانی ۷.۷ درصد) و «عدم تعطیلی شغل از سوی کارفرما» (با فراوانی ۳.۹ درصد)، دیگر دلایل پاسخ‌گویانی است که خودقرنطینگی را رعایت نکرده‌اند.نتایج این نظرسنجی همچنین نشان می‌دهد دستورالعمل‌های بهداشتی در سطح حداکثری رعایت شده است، به‌طوری‌که در بین این دستورالعمل‌ها، شست‌وشوی مکرر دست‌ها (با فراوانی ۹۱.۷ درصد)، عدم دست‌دادن و روبوسی‌کردن (با فراوانی ۸۸.۶ درصد)، شست‌وشو و ضدعفونی‌کردن وسایل خریداری‌شده از بیرون (با فراوانی ۸۵.۵ درصد) و عدم رفت‌وآمد با فامیل و آشنایان (با فراوانی ۸۱.۹ درصد) بیشتر توسط پاسخ‌گویان جدی انگاشته شده است. همچنین در بین این موارد، رعایت فاصله فیزیکی تا ۱/۵ متر (با فراوانی ۶۴.۸ درصد) و استفاده از ماسک و دستکش (با فراوانی ۶۹.۶ درصد) کمتر از سایر موارد توسط پاسخ‌گویان رعایت شده است.

آگهی اخطار

خانم ندا شعیری(۹۹۷۸۵۴۴۲۴۵۱)

کارمند : اداره کل امور مالیاتی استان سمنان

نظر به اینکه پرونده شما به اتهام(غیبت غیر موجه)در (شعبه اول) هیات بدوی رسیدگی به تخلفات اداری سازمان امور مالیاتی کل کشور مطرح می باشد بدینوسیله به شما ابلاغ می گردد ظرف مدت ۳۰ روز پس از نشر آگهی به محل هیات واقع در تهران،میدان امام خمینی(ره)خیابان داور، سازمان امور مالیاتی کشور، طبقه سوم اتاق ۳۰۰مراجعه یا دفاعیات خودرا کتبا تسلیم نمایید.

بدیهی است در صورت عدم مراجعه با توجه به مستندات پرونده اتخاذ تصمیم خواهد شد.

م الف ۲۵۷

www.sharghdaily.ir